

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/96/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713010454
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7713010454.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej a sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci proti obžalovanému C. A. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/131/2013 zo dňa 24. 6. 2014 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 20. októbra 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce napadnutým rozsudkom uznal obžalovaných C. A. a ml. W. S. vinnými z prečinu krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť tak, že

dňa 15.2.2013 vo večerných hodinách po predchádzajúcej vzájomnej dohode s už odsúdeným ml. Kristiánom S. prišli k objektu obecného úradu- domu ľudových tradícií a remesiel v obci Slavkovce, okres Michalovce, na ktorom už odsúdený ml. K. S. rukami vytlačil drevené okno z jeho bočnej strany, kde následne už odsúdený ml. K. S. s ml. W. S. vošli dnu, prišli tam k zamrežovaným dverám, kde už odsúdený ml. K. S. rukami vyhol v spodnej časti mrežu a cez tak vytvorený otvor sa dostali ku neuzamknutým dverám, ktoré si otvorili a z miestnosti následne povynášali a odcudzili 2 ks plynových ohrievačov a 3 ks propán-butánových fliaš, pričom C. A. za ten čas dával pozor vonku pred objektom, čím tak B. T. odcudzením uvedených vecí spôsobili škodu vo výške 328,90 € a obci Slavkovce poškodením zariadenia škodu vo výške 22 €.

Obžalovanému C. A. bol podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 54, 36 písm. l/, 37 písm. m/, 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest povinnej práce vo výmere 286 (dvestoosemdesiatšesť) hodín.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že uložený trest obžalovanému je neprimerane mierny, pretože má za to, že mu za žalovaný skutok mal byť uložený prinajmenšom trest odňatia slobody v dolnej hranici trestnej sadzby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery je nutné prihliadať najmä na osobu páchatel'a, spôsob a závažnosť spáchania trestného činu a má za to, že alternatívny trest, ktorý bol obžalovanému uložený nesplní svoj účel. Ďalej uviedol, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Michalovce spl zn. 1T/51/2012 zo dňa 26. 3. 2012, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, s podmienočným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov. Skúšobná doba mala uplynúť dňa 26. 3. 2015, avšak tento trest mu bol odpustený a zahladený v dôsledku amnestie prezidenta SR zo dňa 2. 1. 2013. Druhýkrát bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/78/2012 zo dňa 29. 1. 2013, ktorým bol uznaný vinným zo spolupáchatelstva prečinov krádeže

podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., za čo mu bol uložený opäť podmienený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní dvoch rokov. Táto skúšobná doba mu uplynie až dňa 29. 1. 2015. Žalovaného skutku sa teda obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, v rámci ktorej riadny život dokázal viesť len dva týždne, po ktorých opätovne spáchal úmyselný trestný čin majetkovej povahy. Poukázal na to, že účel trestu u obžalovaného nemôže splniť uloženie alternatívneho trestu - trestu povinnej práce, nakoľko podľa jeho názoru bolo namieste za žalovaný skutok uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody a dôvod výrazného prehodnotenia trestu okresným súdom opierajúci sa len o zistenie, že obžalovaný v súčasnosti vykonáva aktívne práce považuje za nedostatočný.

Z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest odňatia slobody v dolnej hranici trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na podanom odvolaní a navrhol, aby krajský súd rozhodol v zmysle petitu odvolania.

Obžalovaný uviedol, že to, čo sa stalo ľutuje, nikdy viac už nebude kradnúť, žije s družkou, ktorá je tehotná, pomáha obecnému úradu v rámci aktívnych prác.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Okresný súd prijal na hlavnom pojednávaní dňa 24. 6. 2014 vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. a nepochybil, keď vzhľadom na priznanie obžalovaného nevykonával dokazovanie ohľadne viny podľa § 257 ods. 7 Tr. por.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že okresný súd vykonával dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o druhu a výmere trestu oboznámením odpisu registra trestov, pracovnej zmluvy, potvrdením z Obecného úradu v Slavkovciach, rozsudkom Okresného súdu Michalovciach sp. zn. 3T/78/2012 zo dňa 29. 1. 2013. Pri určení druhu a výmery trestu okresný súd zohľadnil, že obžalovaný sa priznal ku skutku kladenému mu za vinu (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.).

Vzhľadom na takto zistené skutočnosti, s poukazom na pomery obžalovaného a jeho kladnú charakteristiku z miesta bydliska, skutočnosť, že pracuje v obci Slavkovce v rámci aktívnych prác formou dohody o poskytnutí menších obecných služieb a vypomáha pri strážení staveniska v obci, ku práci pristupuje zodpovedne a svedomite, aj vzhľadom na stupeň spoločenskej nebezpečnosti trestného činu dospel okresný súd k záveru, že k náprave obžalovaného, k jeho prevýchove postačí prísny trest povinných prác v hornej polovici trestnej sadzby v trvaní 286 hodín.

Krajský súd sa po dôkladnom preštudovaní spisového materiálu stotožnil s výrokom, ako aj odôvodnením takto uloženého trestu. Pri určení druhu a výmery trestu okresný súd v plnom rozsahu prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy a rozhodol správne, keď neuložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody.

Trest odňatia slobody je najprísnejším právnym následkom trestného činu, je zásahom do osobnej slobody, občianskych práv a iných oprávnení občana a teda by mal byť ukladaný len keď na dosiahnutie účelu trestu nepostačuje uloženie niektorého trestu, ktorý sa vykonáva na slobode. Systém trestov je postavený na základoch zásady legality, ktorá predpokladá uloženie trestu individualizovaného primerane povahe činu a osobe páchatel'a, jeho spravodlivosť a skutočnosť, aby jeho druh a intenzita boli vyjadrené priamo v zákone. Práve pre tento účel zakotvil zákonodarca do Trestného zákona možnosť širšieho ukladania iných druhov trestov (§ 32 Tr. zák.), než je trest odňatia slobody a týmto výrazom depenalizácie umožnil ukladať súdom aj alternatívne druhy trestov, ktoré treba uplatniť aj vtedy, keď iné druhy trestov tak, ako v prípade obžalovaného podmienený trest odňatia slobody, zlyhali.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 54 Tr. zák. trest povinnej práce môže súd uložiť so súhlasom páchatel'a vo výmere od 40 do 300 hodín, ak ho odsudzuje za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov.

V tejto súvislosti okresný súd správne prihliadol a krajský súd zvyrazňuje, že obžalovaný je zamestnaný, riadne sa stará o svoju družku, ktorá je tehotná, ako aj o domácnosť, nakoľko je jediným žiteľom rodiny.

S poukazom na výklad základných zásad ukladania trestov a citované ustanovenia, za ich súčasnej aplikácie na doteraz zistené konkrétne okolnosti (týkajúce sa osoby páchatel'a, jeho pomerov a okolností prípadu), možno aj podľa názoru krajského súdu dospieť k záveru, že trest povinných prác v trvaní 286 hodín bude pre spoločnosť z hľadiska generálnej prevencie a pre obžalovaného z hľadiska individuálnej prevencie dostatočný a vhodnejší pre jeho prevýchovu a zároveň aj prospešný pre potreby obce a teda, že zabezpečí účel trestu lepšie ako nepodmienečný trest odňatia slobody.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.